

AGENDA

25 mei EO jongerendag

30 mei Hemelvaartsdag

9 en 10 juni Pinksteren

Ik geef het 'Woord' aan...

Naam: Louise Bak

Leeftijd: 14 Jaar
(bijna 15).

Waar ben je geboren:

MCA in Alkmaar.

School: Han Fortmann.

Favoriete boek:

Ik vind alle boeken
van Mel Wallis de
Vries leuk.

Welk verhaal uit de

Bijbel spreekt je aan: Het verhaal over de
Barmhartige Samaritaan.

**Wie zou jij nog eens op de preekstoel willen
hebben:** Ds. Van den Berg.

Wat betekent voor jou 1 Gemeente zijn: Sa-
men geloven en elkaar helpen.

Favoriete eten: Pizza

Vakantieland: Frankrijk

Wens: Dat ik gezond mag blijven en nog een
mooi leven mag hebben.

**Aan: Amber
Boots**

GEBEDS PUNTEN

Dank God dat Hij ons een nieuwe dominee geeft.

Bid voor ds. van den Dool en zijn vrouw. Dat zij
snel mogen wennen aan hun nieuwe omgeving en
dat we samen mogen groeien en bloeien in geloof.

Bid voor de organisten en de muziekgroep. Dat
zij met vreugde, inspiratie en kracht de
Gemeente mogen leiden in de liederen
die we zingen tot eer van God.

Bid voor de zieken en voor mensen met verdriet.

Reactie en/of bijdrage graag mailen naar Ed
Huibers: huibersbouwbedrijf@ziggo.nl

dorstlessen
jouw maandelijkse opfrisser

'Leef met Volle
Teugen'
Elbert Smelt en
Kinga Bán

Theologenblog: Ik zal nooit vergeten hoe Kinga Bán op het podium knielde.

Hans Burger is geraakt door het overlijden van Kinga Bán.
'In onze zwakheid en in onze afbraak kan de gekruisigde God
wonderlijk krachtig werken.'

Maandag 6 mei overleed Kinga Bán. Ik kende haar van de cd's
van de band Sela en van een aantal New Wine-zomerconferen-
ties waar zij samen met anderen de aanbidding leidde. Vooral
door de manier waarop ze vormgaf aan die rol, heeft ze indruk
op mij gemaakt. Drie dingen die mij getroffen hebben, haal ik in
dit theologenblog naar voren.

Het eerste is de betekenis van verstillig. Zomaar is het ver-
wachtingspatroon bij aanbiddingsmuziek gestempeld door
de populaire muziekcultuur. Mensen die niet houden van een
band in de kerk, hebben er vaak moeite mee dat het geluid zo
hard is. Vaak lijkt het of muziek die goed klinkt, gedraaid of
uitgevoerd moet worden op hoog volume, uptempo, dansbaar.
Kinga Bán liet zien dat het ook anders kan: aanbidding kan
ook vorm krijgen in eerbied, zo dat het bijna stil wordt (natu-
rlijk is zij daarin niet de enige, maar met haar prachtige stem
kon ze die verstillig wel inbrengen). En soms werd het ook
helemaal stil.

Die stilte is belangrijk. Er is genoeg lawaai en herrie om ons
heen. Het is belangrijk om te merken dat bij God echter de
plaats is waar het ook stil wordt en dat die stilte heilzaam is.

Het tweede is hoe belangrijk belichaming is. Goed klink-
ende muziek, mooie teksten, het is allemaal waardevol. Maar
liederen krijgen pas echt impact wanneer voelbaar is dat
degenen die in het zingen voorgaan, geloven wat ze zingen.
Wanneer je proeft dat het menens is, komen liederen meer bin-
nen. Dat heeft te maken met hoe er gezongen wordt, maar ook
met de gebeden die naast de liederen uitgesproken worden, en
met lichaamshouding.

Ik zal nooit vergeten hoe Kinga Bán op het podium knielde
en in die houding zong en ook stil werd. In echte aanbidding
doet het lichaam mee. En belichaming door anderen nodigt
uit om zelf te gaan meedoen en zelf in aanbidding voor God te
knielen.

Die belichaming kreeg bij haar extra lading omdat vanaf 2012
bekend was dat ze ongeneeslijk ziek was. Wanneer je haar
liederen hoorde zingen als 'Ik zal er zijn' (Sela, Opwekking 770)
of Psalmen voor nu 16 (Opwekking 727), kwam het bij mij extra
binnen. De afgelopen week kwam dit laatste lied op Twitter een
paar keer voorbij, door haar gezongen:

*Mijn God, ik kom naar u. Dan ben ik veilig;
ik heb het u gezegd, en blijf het zeggen:
ik heb u nodig, Heer. De rest is overbodig*

Dat me brengt bij het derde. Ik heb vaak moeten denken aan
2 Korintiërs 12: Gods kracht wordt tastbaar in onze zwakheid.
Dat heeft iets paradoxaals en pijnlijks, maar ook iets waar je
stil van wordt. Ik ben de Heer dankbaar voor wat Hij in Kinga
Bán gegeven heeft. In onze zwakheid en in onze afbraak kan
de gekruisigde God wonderlijk krachtig werken.

*Onnoembaar aanwezig deelt U mijn bestaan.
Hoe adembenemend, ontroerend dichtbij:
uw naam is 'Ik ben', en 'Ik zal er zijn'.*